

Uwe Berger

Namenlos

Studia Germanica Gedanensia 31, 303

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uwe Berger⁴**Namenlos**

In all das Leben bin ich verwoben
auch durch dich,
den unbekanntem, den namenlosen Menschen,
dessen Gesicht aufblitzt für Sekunden
in der Menge,
dem ich gegenüber sitze in der Bahn
diesmal und nie mehr.
Kann Verlorenes unverloren sein?
Du verfliegst wie ein Schall.
Nur die Buchstabenschwärze meiner Verse
bewahrt die Erinnerung an dich,
das vorgeschobene Kinn, den großen Mund,
das rätselhafte Geflecht deiner Gedanken.
Soll ich dein Verfliegen bedauern?
Vielleicht, vielleicht nicht.
Aber in all das Leben bin ich verwoben,
unverlierbar,
auch durch dich.

Uwe Berger

Bezimienny

Z tym całym życiem jestem spleciony
również przez ciebie,
nieznajomego, bezimiennego człowieka,
którego twarz rozbłyska na sekundy
w tłumie,
naprzeciw którego siedzę w kolejce
tym razem i nigdy więcej.
Czy utracone może nie być stracone?
Ulatujesz niczym dźwięk.
Jedynie czerń moich wersów
zachowuje wspomnienie o tobie,
wysunięty podbródek, wydatne usta,
zagadkową płataninę twych myśli.
Czy mam żałować twego przemijania?
Może tak, a może nie.
Ale z całym życiem jestem spleciony,
nieutralnie,
również przez ciebie.

Übersetzt von / Przełożyła Helena Walczak

Uwe Berger

Bezimienny

W całe to życie jestem wplątany
także przez ciebie,
nieznanego, bezimiennego człowieka,
którego twarz na parę sekund odżywa
w tłumie,
naprzeciwko którego siedzę w kolejce
tym razem i nigdy więcej.
Czy zapomniane może nie być minione?
Ulatujesz niczym dźwięk.
Tylko czarny tusz moich wersów
zachowuje wspomnienie o tobie,
wysunięty podbródek, duże usta,
zagadkowa plecionka twoich myśli.
Mam żałować twego przemijania?
Może, a może nie.
Ale w całe to życie jestem wplątany
niezatrącalnie,
także przez ciebie.

Übersetzt von / Przełożyła Ramia Sławińska

Uwe Berger

Anonimowy

W całe to życie jestem wpleciony
też dzięki tobie,
anonimowej, nieznannej osobie,
której twarz na sekundy rozbłyska
w tłumie,
tej, naprzeciw której siedzę w kolejce
tym razem i nigdy więcej.
Czy zguba może być czymś niepowrotnym?
Przemijasz niczym dźwięk.
Jedynie czerń moich wersów
zachowuje wspomnienie o tobie,
wysunięty podbródek, duże usta,
tajemniczy splót twoich myśli.
Czy mam żałować twego przeminięcia?
Może, a może i nie.
Ale w całe to życie jestem wpleciony,
niezgubnie,
też dzięki Tobie.

Übersetzt von / Przełożyła Emilia Wojtczak

⁴ Abgedruckt nach: Uwe Berger: *Leise Worte*. Berlin–Weimar: Aufbau-Verlag 1978, S. 92.